

stabil var i Brug, saa vilde det vel kunne hændes, at Skorstenen ikke kunde optage den Røgmasse, som saaledes udviklede sig, og at der saaledes vilde opstaa den Ulempe, at Beboelsesleilighederne fyldtes med Røg, men han mente, at man kunde slaa sig til No, idetmindste for en stor Del, ligeoverfor denne Betænkelighed ved den Betragtning, at det jo ikke i Virkeligheden stiller sig saaledes, at disse Rakkellovne alle benyttes, men at i de fleste Tilfælde kun nogle af dem samtidig benyttes, Det forekommer mig, at denne Betragtning dog ikke er tilstrækkelig til, at man kan slaa sig til No ved den, thi om det end kan være saa med Hensyn til visse Skorstene, der ere beliggende i visse Dele af et Hus, at de dertil stødende Rakkellovne sjældent eller aldrig alle benyttes, saa er der paa den anden Side Skorstene i andre Dele af et Hus, hvor man neppe kan gaa ud fra det, Skorstene, som gaa ned gennem den Del af et Hus, til hvilken Beboernes Dagligstuer i Almindelighed vende. Med Hensyn til dem vil det ærede Medlems Bemærkning ikke gjælde, og det er jo netop efter Husenes Bygningsmaade meget ofte Tilfelde, at det er de samme Værelser ned gennem alle Etager, som maa forudsættes at blive benyttede til Dagligværelser af Beboerne. Derfor forekommer det mig, at den Regel, man vil stille, bør være beregnet paa, at samtlige Rakkellovne benyttes, at Skorstenen bør kunne magte den Røgmasse, der udvikler sig under Forudsætning af, at samtlige Rakkellovne benyttes paa engang, og jeg synes ikke, at der er Anledning til at løbe an paa, at det Tilfælde kun undtagelsesvis vil indtræde. Naar det blev fremført af den ærede Forslagsstiller, at man gjerne kunde lade være at forskrive Noget i den Retning og overlade det til Husværterne selv at sørge derfor, da Røgulempen dog var en saa betydelig og ipiesalsende Ulempe for Beboerne, at Værterne nok vilde blive tvungne til at indrette sig saaledes, at den ikke var tilstede, saa forekommer det mig, at man heller ikke bør hængive sig til denne Betragtning. Det gjælder sikkerlig om flere af disse i Byggesloven indholdte Bestemmelser, at man kunde sige, at man kan overlade Sagen til Husværternes egen Interesse. Naar Bygningerne ere flette i en eller anden Retning, vilde Folk nemlig ikke bo der; men det er dog Meningen med denne Lov, at man saa nogenlunde skal betrygge Folk mod den Slags ubehagelige Overraskelser som at komme ind i Leiligheder, hvor saadanne i Bygningens Indretning liggende Ulemper ere tilstede. Det er jo allerede i og for sig en Ubegribelighed af en ikke ringe Betydning, der paabyrdes Beboerne, naar de af den Grund skulle flytte. Derfor forekommer det mig, at man maa gaa med Udvalget, som i sin Helhed er enigt i, at der bør træffes Bestemmelser i den Retning, her er Tale om. Hvad Spørgsmaalet angaar, om det er hensigts-

mæssigt i saa Henseende at give Paragrafen en saadan Affattelse, som Mindretallet har foreslaaet, eller som Udvalgets Flertal har foreslaaet, da tilstaar jeg, at det er et Spørgsmaal, som jeg ikke personlig kan have nogen særdeles bestemt Mening om; men det forekommer mig dog naturligst ogsaa her at holde sig til, hvad Udvalgets Flertal anser for det Rette. — Hvad Endringsforslaget Nr. 8 udenfor Betænkningen angaar, da kan jeg med Hensyn til dette i det Hele taget henholde mig til, hvad Udvalgets Ordfører bemærkede. — Hvad Endringsforslaget Nr. 13 udenfor Betænkningen angaar, kan jeg dertil bemærke, at heller ikke jeg har Noget mod det; jeg antager, at det ialtfald ikke kan være til Skade, og vil derfor ligesom Udvalgets Ordfører ikke gjøre nogen Indvending mod dets Vedtagelse. Den eneste Bemærkning, som jeg vil gjøre overfor det, er — og det er en Bemærkning, som maasse kunde give Anledning til nogen Overveielse til 3die Behandling — at dette Udtryk „Familieleilighed“ forekommer mig at være et noget ubestemt Udtryk. Hvad er nemlig en „Familieleilighed“? Enhver Leilighed kan jo besto enten af en Familie eller enkelte Personer, ligesom Omstændighederne stille sig. Jeg antager, at der nærmest med dette Udtryk skal forstås Leiligheder, der ere forsynede med Kjøkken, selvstændige Leiligheder o. dsl., men jeg tror ikke, at det Udtryk „Familieleilighed“ egentlig kan siges ellers at have nogen Hjemmel i Lovgivningen. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at det vilde være heldigt, om det blev ombyttet med et tydeligere Udtryk. — Hvad Endringsforslaget Nr. 14 udenfor Betænkningen angaar, skal jeg ogsaa bemærke, at jeg ikke har Noget mod dets Vedtagelse. Jeg er ikke nogen Under af at disputere om disse sproglige Spørgsmaal i store Forsamlinger. Mig forekommer det forresten, at det er „Vinden“ og ikke „Veiret“, der driver Møllerne, og derfor skal jeg ganske henstille til Thinget, hvad man i den Henseende vil finde rigtigst. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Blom: Hvad den sidste Bemærkning angaar, at det er Vinden og ikke Veiret, der driver Møllerne, tror jeg, at Sagen stikker deri, at „Veir“ er det gamle Ord for „Vind“; det er derfor det hedder: en Veirmølle og en Veirhane, og ikke en Vindmølle og en Vindhane. — Med Hensyn til mit Forslag Nr. 7 til § 50 skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at, hvis den Bestemmelse, at der kun maa være 8 Rakkellovne til en almindelig rustfist Skorstenspipe, tiltræde, at disse 8 Rakkellovne ikke gav Røg, vilde jeg ogsaa stemme for den; men jeg tror ikke, at der er nogensomhelst større Sikkerhed ved at indskrænke Tallet til 8, end der er ved at holde sig til 12. Jeg vil indrømme, at der kan være skjellig Grund til at afpasse Rakkellovnenes Antal efter Skor-